

Dernæst sattes Lovforslagets Indhold til Forhandling.

Madsen-Mygdal: I Henhold til de Forhandlinger, der ere førte her ved Sagens 2den Behandling, vil det være det høje Ting bekendt, at jeg og mine Meningsfæller ikke ønske det foreliggende Lovforslag vedtaget i den foreliggende Form. Men skønt vi ikke have nogen videre Tro paa, at Forslaget i denne Skikkelse vil kunne danne noget godt Grundlag for en videre Forhandling, ville vi paa den anden Side ikke være med til at afbryde Behandlingen, og af dette Hensyn skal jeg derfor ogsaa anbefale at stemme for Forslagets Overgang til det andet Ting.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Første Viceformand: Forslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om en Stats-Indkomstskat med en Tillægsskat af Kapitalindkomster.

(2den Behandling findes Tidenden Sp. 922 ff.)

Der var stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Finansministeren:*

Til § 11.

1) I Linie 1 udgaar Ordet „skattepligtig“.

Til § 12.

2) Paragraffen ændres til at lyde saaledes:

„Af Kapitalindkomsten bliver i intet Tilfælde at svare Tillægsskat af noget større Beløb end det, hvoraf der vil være at svare Indkomstskat ifølge Bestemmelserne i foregaaende Afsnit.

Er altsaa Kapitalindkomsten større end eller lig med det Beløb, hvoraf der skal svares Indkomstskat, svares Tillægsskatten

af samme Beløb som Indkomstskatten. Er Kapitalindkomsten mindre, svares Tillægsskatten af den fulde Kapitalindkomst, dog først efter at det Beløb, der bliver tilovers, naar den deles med 50, er bortkastet.

Som Følge heraf komme Bestemmelserne i §§ 6 og 8 ikkun til Anvendelse ved Beregningen af Indkomstskatten ifølge foregaaende Afsnit“.

Til § 20.

3) I næstsidste Stykke, Linie 1, indsættes foran „Angivelse“ Ordet „fornøden“.

Af *Ordføreren:*

Til § 36.

Paragraffen affattes saaledes:

„Den, der ikke har gjort Selvangivelse, kan ikke erholde Nedsættelse af den gjorte Ansættelse, naar Ansættelsen ikke er mere end $\frac{1}{4}$ større end hans virkelige Indtægt.

Er Forskellen større, skal han dog erlægge Skat efter den virkelige Indkomst med Tillæg af $\frac{1}{4}$; jfr. § 20, 2det Stykke.“

De stillede Ændringsforslag sattes først under Forhandling.

Finansministeren (Hørring): Ved 2den Behandling havde jeg Lejlighed til at udtale, at de Bestemmelser, som indeholdes i det foreliggende Lovforslags § 12 om Beregning af Tillægsskatten, Kapitalindkomstskatten, efter min Opfattelse ikke ere fyldestgørende, og jeg har derfor tilladt mig at stille Forslag om en forandret Affattelse af § 12, og i Forbindelse dermed tillige Forslag om nogle Ændringer i §§ 11 og 20, hvilke sidste mere have Karakteren af at være Redaktionsændringer. Det, som kendetegner Tillægsskatten, er jo dette, at den er et Tillæg til den egentlige Hovedskat, og overensstemmende dermed maa Hovedregelen blive den, at Tillægsskatten i intet Tilfælde kan blive at svare af noget større Beløb end det, hvoraf der svares Hovedskat, altsaa egentlig Indkomstskat. Men herigennem tror jeg ogsaa Regelen er givet i al sin Simpelhed, altsaa gennem det andet Stykke i den af mig foreslaaede ny Affattelse af § 12, hvori det hedder: Er altsaa Kapitalindkomsten større end eller lig med det Beløb, hvoraf der svares Indkomstskat, svares Tillægsskatten af samme Beløb som Indkomstskatten. Er Kapitalindkomsten derimod mindre, svares Tillægsskatten af den fulde Kapitalindkomst dog saaledes, at man her